

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 105/2010-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. I. A., K., vo veci namietaného porušenia práv podľa bližšie nešpecifikovaných článkov Ústavy Slovenskej republiky a „*Charty základných práv Európskej únie*“ platobným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 7 Ro/397/2007 z 29. apríla 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. I. A. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 16. februára 2010 doručené podanie Ing. I. A., K. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorom namietal porušenie práv podľa bližšie nešpecifikovaných článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a „*Charty základných práv Európskej únie*“ platobným rozkazom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 7 Ro/397/2007 z 29. apríla 2008.

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ k sťažnosti nepripojil platobný rozkaz okresného súdu sp. zn. 7 Ro/397/2007 z 29. apríla 2008, v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti bol tento vyžiadaný (kópia) z okresného súdu.

Z podania sťažovateľa a pripojených listinných dôkazov vyplýva, že platobným rozkazom okresného súdu sp. zn. 7 Ro/397/2007 z 29. apríla 2008 bol sťažovateľ ako odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľke E. A. 39 981,50 Sk a trovy konania vo výške 9 473 Sk do 15 dní od doručenia platobného rozkazu, alebo v tej istej lehote podať odpor na tomto súde. Podľa zistenia ústavného súdu platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 13. júna 2008. Na podklade vykonateľného platobného rozkazu ako exekučného titulu je proti sťažovateľovi vedená exekúcia súdnym exekútorom Mgr. B. J., Exekútorský úrad, Ž. (ďalej len „súdny exekútor“).

Sťažovateľ vo všeobecnosti namieta, „*zmätočnosť, protiprávny postup súdu voči mojej osobe*“, „*rozporuplnosti s Chartou, resp. Ústavou Slovenskej republiky...*“ „*protiprávnosť vedenej exekúcie*“, ako aj „*rozporuplnosti v konaní súdneho exekútora*“.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

a./ Zrušiť platnosť platobného rozkazu/PR 7 Ro397/2007 vydaný Okresným súdom v Žiline dňa 29.4.2008 a to od prvého dňa jeho vydania.

b./ Vrátiť celú doposiaľ exekvovanú čiastku z môjho jediného príjmu, ktorým je dôchodok vo výške 300,- EUR ku dňu vydania nálezu ÚS.,

c./ Uhradiť predbežne vzniklé trovy vo výške 1000/tisíc EUR...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, nepripustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie práv bližšie nešpecifikovaných článkov ústavy a „*Charty základných práv Európskej únie*“ platobným rozkazom okresného súdu sp. zn. 7 Ro/397/2007 z 29. apríla 2008.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Platobný rozkaz okresného súdu sp. zn. 7 Ro/397/2007 z 29. apríla 2008 nadobudol právoplatnosť 13. júna 2008 a sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 16. februára 2010.

Z uvedeného vyplýva, že od 13. júna 2008, keď sťažovateľom napadnutý platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť, do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. do 16. februára 2010, uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ vo svojom podaní namieta aj protiprávnosť prebiehajúcej exekúcie. Z obsahu jeho argumentácie vyplýva, že k porušeniu jeho práv malo dôjsť rozhodnutím súdu, ktoré žiada zrušiť.

Ústavný súd poznamenáva, že podľa svojej stabilnej judikatúry nie je oprávnený poskytovať ochranu ústavnosti vo veciach, v ktorých sa navrhovateľ mohol domôcť ochrany v konaní pred všeobecným súdom vlastnými, dovolenými a Občianskym súdnym poriadkom ustanovenými procesnými úkonmi. Osobitne to platí, ak navrhovateľ ako účastník konania pred všeobecným súdom mohol použiť riadne opravné prostriedky, ale ich nevyužil zo subjektívnych dôvodov (II. ÚS 35/02, podobne napr. I. ÚS 85/97, I. ÚS 89/97).

Z uvedeného vyplýva, že aj v prípade včasného podania sťažnosti sťažovateľom by nebola daná právomoc ústavného súdu o nej rozhodovať vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy.

Vzhľadom na nedodržanie zákonom ustanovenej lehoty na podanie sťažnosti ako prekážky brániacej prerokovaniu veci pred ústavným súdom, ktorú nemožno odstrániť, nepovažoval ústavný súd za dôvodné vyzývať sťažovateľa na odstránenie ďalších nedostatkov jeho podania, ktoré neobsahovalo náležitosti požadované ustanoveniami § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2010